

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 391/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Pezinok č. k. 4 Pn 104/25/1107-3 zo 7. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 7. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj princípu podľa čl. 13 ods. 4 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresnej prokuratúry č. k. 4 Pn 104/25/1107-3 zo 7. marca 2025. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry a vec jej vrátiť na ďalšie konanie. Popritom si sťažovateľ uplatňuje aj náhradu trov právneho zastúpenia, hoci nebol právne zastúpený a nežiadal ani o ustanovenie právneho zástupcu zo strany ústavného súdu.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 28. februára 2025 sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Senec, ktorým bolo odmietnuté jeho trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu podvodu. Okresná prokuratúra následne odmietla sťažovateľovu sťažnosť napadnutým uznesením s tým, že vyšetrovanie prebehlo riadne.

3. Ústavný súd výzvou zo 14. mája 2025 vyzval sťažovateľa, aby v stanovenej lehote (15 dní) v súlade s § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)

pripojil k svojej ústavnej sťažnosti kompletné napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry, pretože pripojená kópia obsahovala iba prvú a piatu stranu (t. j. prvú a poslednú stranu, pozn.) predmetného rozhodnutia. Ústavný súd v tejto výzve poukázal aj na povinné právne zastúpenie v konaní o ústavnej sťažnosti a vyzval sťažovateľa, aby buď predložil plnú moc na zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom alebo požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu, pričom stručne zhrnul podmienky, kedy mu môže ustanoviť právneho zástupcu. Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu v stanovenej lehote žiadnym spôsobom nereagoval.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa bolo jeho tvrdenie, že orgány činné v trestnom konaní tým, že odmietli jeho trestné oznámenie, znemožnili mu domáhať sa jeho práv pred nezávislým a nestranným súdom. Okrem toho tvrdil, že okresná prokuratúra nepreskúmala jeho sťažnosť proti odmietnutiu trestného stíhania dostatočne dôsledne a nevykonala všetky potrebné dôkazy.

5. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

6. Ako ústavný súd už uviedol, výzvou zo 14. mája 2025 vyzval sťažovateľa, aby v stanovenej lehote, ktorú určil na 15 dní, predložil ústavnému súdu kompletnú kópiu napadnutého uznesenia okresnej prokuratúry, resp. plnú moc pre advokáta alebo žiadosť o jeho ustanovenie. Sťažovateľ si predmetnú zásielku od ústavného súdu neprevzal. Fikcia doručenia nastala 30. mája 2025 a samotná lehota uplynula 16. mája 2025. Sťažovateľ bol zároveň upozornený, že v prípade nevyhovenia tejto výzve ústavný súd v súlade s § 56 ods. 3 druhou vetou zákona o ústavnom súde predmetnú ústavnú sťažnosť odmietne z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom.

7. Vzhľadom na už uvedené skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku zákonom ustanovených náležitostí.

8. Ústavný súd ešte s ohľadom na obsah ústavnej sťažnosti sťažovateľa dopĺňa, že podľa svojej ustálenej judikatúry (II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03, II. ÚS 28/06, II. ÚS 738/2016) ak orgány činné v trestnom konaní v danom prípade po zvážení všetkých okolností prípadu rozhodli o odmietnutí jeho trestného oznámenia, nemohli porušiť jeho zákonom ani ústavou chránené práva. Nikto totiž nemá právny nárok a už vôbec nie ústavnoprávny nárok na to, aby jeho podaniu (trestnému oznámeniu) bolo vyhovené. Ak vykonané dôkazy, resp. zistenia orgánov činných v trestnom konaní nedávajú podklad na začatie alebo pokračovanie v trestnom stíhaní, nemôže príslušný orgán činný v trestnom konaní začať konať alebo pokračovať v konaní, prípadne nariadiť, aby sa trestné konanie začalo alebo sa v ňom pokračovalo. Sťažovateľ ako oznamovateľ trestného činu má zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa jeho oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán riadne zaoberal. Nemá však nárok na to, aby výsledok trestného konania zodpovedal jeho predstave. Ústavný súd teda konštatuje, že právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby na súde prokurátorom nie je súčasťou základného

práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru či ostatných článkov ústavy, ktorých porušenie sťažovateľ namietal vo svojej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu